

Predica de la Krefeld

Duminică, 04 decembrie 2005, 10.00

Ewald Frank

Laudă și mulțumiri Domnului. Puteam să cântăm și „Tu ești vrednic...” Dar putem cânta și mai târziu. Poate că cele două surori ale noastre ne vor cânta și ele o cântare frumoasă. Este atât de minunat că putem fi adunați în felul acesta înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm Cuvântul Său cel scump și sfânt, să-l credem – să-l auzim și să-l credem, să primim ceea ce ne spune El; să-l credem și să avem parte de ceea ce a făgăduit El. De multe ori am spus că în veșnicie se va descoperi cât de important a fost să-L credem pe Dumnezeu, să credem Cuvântul Său, să avem parte de ceea ce făgăduit El. Este atât de important.

Ați dori să ne cântați o cântare? [Cântă cele două surori...] Mulțumim. Fie că am ținut tonul cu cântarea cu voce tare sau mai încet, în orice caz noi am fost de acord cu aceasta, și este dorința noastră ca adunarea aceasta să fie o dedicare lui Dumnezeu, o predare totală. Poate ne mai rugăm odată și ne deschidem cu toții inimile. Aș dori să-l rog pe fratele Kupfer să vină și să se mai roage odată cu noi, ca să lăsăm totul în seama Domnului. Ne ridicăm, și ne pregătim cu toții în interiorul nostru.

[se cântă „Îl iubesc...”, „Tu ești vrednic...”] Amin. Puteți lua loc. „Adevărul Tău înaintează.” „Cuvântul Tău este adevărul.” „Sfințește-i prin adevărul Tău.” Cu acest scop suntem noi azi aici.

Îi salutăm pe toți cei ce au venit de aproape și de departe, și îi salutăm pe toți cei ce nu pot să fie astăzi aici, din toată lumea. Am primit telefoane – mai ales fratele Ionuț din București, fratele Etienne Genton din Italia. Pretutindeni ei ne ascultă și ne urmăresc, și oamenii sunt binecuvântați, se apropie mai mult de Dumnezeu, primesc descoperire prin Duhul.

Frați și surori, trăim un timp minunat. Și așa cum a spus fratele Kupfer în rugăciune, noi am primit o mare responsabilitate. Odată cu descoperirea voii lui Dumnezeu pentru vremea noastră conform Cuvântului, avem responsabilitatea de a duce în lumea întreagă acest mesaj dumnezeiesc, ca mărturie. Așa cum însuși Domnul nostru a spus: „*evanghelia Împărăției*” – nu evanghelia în general, ci „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*” – trebuie vestite toate lucrurile care fac parte din Împărăția lui Dumnezeu, care sunt în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu. Iar pentru aceasta Dumnezeu a dăruit har, și deja s-a întâmplat, mai ales în ultimii 40 de ani. Evanghelia veșnică a fost dusă din națiune în națiune, de pe un continent pe altul, ca ultimul mesaj dumnezeiesc – chemarea afară a Bisericii Mirese. Și cu aceasta are legătură și pregătirea ei – ea ajunge la desăvârșire. Pentru că acesta este scopul lui Dumnezeu cu Biserica: să fim desăvârșiți și să ajungem să vedem împlinirea lucrurilor pe care le-am crezut. Când fratele Schmitt ne citea Cuvântul de introducere din Rom. 5, că noi suntem împăcați cu Dumnezeu prin Isus Hristos printr-o singură jertfă, atunci m-am gândit la Cuvântul din 2 Cor. 5:17-21: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (sau: zidire) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.*” Ce evanghelie minunată, ce lucruri minunate sunt exprimate aici. „...*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă.*” Și imediat după aceasta spune „Și

toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu... ” nu de la tine, nu de la mine. Răscumpărarea este lucrarea lui Dumnezeu. Noi am fost răscumpărați cu un preț mare. Și toți cei chemați să predice, pot să spună „În noi a fost pus Cuvântul împăcării.” Noi strigăm: „Împăcați-vă cu Dumnezeu! Primiți mântuirea lui Dumnezeu în Hristos.” Nimeni nu poate să trăiască veșnic decât dacă are viață veșnică. Și există numai Unul care este veșnic și care va fi veșnic: Dumnezeu. Și EL ni S-a descoperit în Hristos, ne-a împăcat cu Sine. În clipa când s-a vărsat sângele Mielului a intrat în vigoare legământul cel nou. Noi suntem răscumpărați: primiți acest lucru! Ascultați mesajul dumnezeiesc: împăcați-vă cu Dumnezeu!

Azi vom continua cu tema de ieri, despre răbdare, despre împlinirea voii lui Dumnezeu astfel ca El să poată să fie cu noi. Dumnezeu poate să fie cu noi numai dacă noi suntem în voia Lui. Dacă nu suntem în voia Lui, atunci El nu poate să meargă cu noi. Este imposibil. Și de aceea scopul vestirii este să ne arate voia lui Dumnezeu, dar și ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze în noi ca să fim aduși în concordanță cu voia lui Dumnezeu conform Cuvântului lui Dumnezeu. Noi nu numai să ne rugăm „Facă-se voia Ta” și după aceea să facem noi ce ne place nouă, ci să devină o dorință a inimii, un strigăt al inimii: „Doamne, arată-mi care este voia Ta, descoperă-mi calea pe care trebuie să merg. Vorbește-mi prin Cuvântul Tău.” Și se va întâmpla iarăși că Dumnezeu ne va vorbi și azi prin Cuvântul Său.

Poate că unii dintre frații și surorile care au auzit Cuvântul de peste 30-40 de ani vor spune: „Păi acestea sunt versete binecunoscute.” Este bine că sunt cunoscute, însă este frumos că acestea devin întotdeauna noi, este frumos că Dumnezeu ne vorbește întotdeauna din nou prin vechile Scripturi, și ne descoperă voia Lui, prin har.

În Iacov 5 citim de asemenea despre răbdare, despre revenirea Domnului, despre plugarul care așteaptă roada scumpă pe care a semănat-o: v. 7: *„Fiți dar îndelung răbdători, fraților,*

până la venirea Domnului.” Aceasta este și vestirea noastră de azi: fiți răbdători. Așa cum citeam ieri din Habacuc, „*dacă [făgăduința] zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit*”; pentru că Dumnezeu a spus-o, și de aceea trebuie să se îplinească.

„*Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului.*” Dacă privim în urmă, frații noștri de acum două mii de ani așteptau revenirea Domnului. Ei se salutau cu „*Maranata*”. Dar Dumnezeu are un plan de mântuire și de asemenea are un orar. Și El se ține de planul Său. Timpul harului are un început, și va avea și un sfârșit. Și Domnul Își cheamă afară Biserica din toate neamurile, limbile și popoarele, și Își zidește Biserica. Cum am spus și ieri, copiii lui Dumnezeu sunt încă răspândiți în toate națiunile și prin toate cultele. Dar acum Dumnezeu îi cheamă afară pe ai Săi, ca ei să creadă așa cum spune Scriptura. Și numai așa sunt ei aduși în concordanță cu Dumnezeu.

În partea a doua a v. 7 spune: „*Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.*” Noi așteptăm cu adevărat să fie turnat Duhul Sfânt; pentru că Duhul dă viața. Slova poate să ucidă, dar Duhul dă viața. Și în clipa când noi credem ce spune Cuvântul lui Dumnezeu atunci acesta devine viu și apoi urmează și împlinirea.

V. 8: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.*” Acest Cuvânt parcă a fost scris pentru noi, pentru timpul nostru. A fost scris acum două mii de ani, și noi îl citim azi, și Dumnezeu ne vorbește azi prin acest Cuvânt. El îl face viu pentru noi, și noi știm că nouă ne vorbește, că despre noi este vorba. Este atât de frumos când știm că despre noi este vorba, că Dumnezeu ne vorbește nouă acum, că noi suntem cei cărora le vorbește El.

În epistola lui Petru, 1 Pet. 1 apostolul mai întâi se prezintă apoi scrie celor risipiți. Nu suntem și noi risipiți? Nu venim noi toți din diferite națiuni, din diferite culte? Și Cuvântul

lui Dumnezeu se adresează celor ce sunt risipiți, ca ei să fie chemați afară din această împrăștiere și să vină acasă pe pământul făgăduit și să audă ce are de spus Dumnezeu. 1 Pet. 1:1: „*Petru, apostol al lui Isus Hristos, către aleșii care trăiesc ca străini, împrăștiați prin Pont, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia...*” Deci pretutindeni pe pământ, unde oamenii trăiesc împrăștiați, există unii care au fost aleși prin știința mai dinainte a lui Dumnezeu. v.2: „*...după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos.*” Ambele aparțin una de cealaltă: răscumpărarea și ascultarea pe care o lucrează Duhul Sfânt în noi prin har. Punctul principal este acesta: toți cei care prin știința mai dinainte a lui Dumnezeu au fost aleși înaintea întemeierii lumii, ascultă Cuvântul, îl primesc și sunt sfințiți prin Cuvântul adevărului. Apoi urmează sfințirea prin Duhul, prin care suntem conduși la ascultare. Omul nu poate fi ascultător de la sine – aceasta este firea decăzută. Dumnezeu trebuie să-și împlinească Cuvântul în noi. Toate strădaniile noastre sunt zadarnice: trebuie ca Dumnezeu să lucreze în noi prin harul Său, prin Duhul Sfânt. Și atunci se descoperă: „*...după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos.*” Dacă suntem sub sânge, dacă am fost cu adevărat răscumparați de Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru, și ascultăm Cuvântul Lui și ne supunem acestuia și-I permitem lui Dumnezeu să ne vorbească, atunci vom trăi sfințirea prin Duhul, în Cuvânt. Și atunci nu mai este strădania mea sau a ta, ci este lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în inimile și în viețile noastre.

Citim mai departe de la v. 3: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie...*” Așa de sigur cum Isus Hristos a fost răstignit, a murit, a fost îngropat și a coborât în Locuința morților și.... poate facem și această observație aici: cui

a predicat El acolo? Celor care au fost neascultători pe vremea lui Noe, și care au trecut pe lângă mesajul divin, și nu au intrat în corabie. Pe cât de sigur este că Isus Hristos a biruit Locuința morților înviind a treia zi, la fel de sigur este că noi suntem născuți din nou la o nădejde vie prin aceeași putere de înviere. Este puterea lui Dumnezeu care lucrează în cei răscumpărați.

Apoi continuă în v. 4: *„și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.”* Minunat – *„o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi”* – păstrată în ceruri pentru noi. *„Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”* Este pur și simplu minunat cum se potrivește totul și cum lasă Dumnezeu să se întâmple lucrurile în viața noastră. Apoi de la v. 13 ne este poruncit: *„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos.”* Aici am ajuns iarăși la un punct foarte important: *„care vă va fi adus [oferit], la arătarea lui Isus Hristos.”* „Vă va fi oferit...” O ofertă este ceva bun, dar trebuie să te folosești de ea. Cele mai bune oferte nu ajută nimănui dacă respectivul nu se folosește de ele. Nouă ne este oferit – deja ne este dat, și anume la arătarea lui Isus Hristos. Este atât de minunat că putem spune: „Tu mi Te-ai descoperit.” Apoi citim mai departe: *„Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele, pe care le aveau altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.”* Este posibil acest lucru? Se poate face cum a spus Dumnezeu în Cuvântul Său? Nu să facem pe sfinții, ci să fim sfințiți în Cuvânt și să nu încălcăm Cuvântul, ci să rămânem în granițele Cuvântului. Aceasta este sfințirea dumnezeiască. Și eu sunt convins că noi suntem de acord în interiorul nostru și că știm că Cel ce a început să lucreze în noi, va continua și va și desăvârși. De două ori se vorbește aici despre ascultare: *„Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în*

poftele, pe care le aveați altădată, când erați în neștiință.” Apoi în v. 22: *„Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.”* Acest lucru trebuie să ajungă așa. Eu sunt convins că Biserica trebuie să întoarcă la starea dintâi. În primul mesaj adresat primei epoci a Bisericii se spune: *„Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi”*, la dragostea dintâi. Dacă acum la sfârșit noi primim făgăduința așezării din nou, atunci în legătură cu aceasta este și faptul ca noi să ne întoarcem cu adevărat la dragostea dintâi. Citiți numai în Fapte! Și nu putem citi numai cap. 2, trebuie să citim și cap. 3 și 4 și să continuăm ca să vedem cum arătau lucrurile în Biserica primară, cum erau cu toții o inimă și un cuget. Și apoi nu numai că *„stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii, și în rugăciuni”* ci ei împărțeau unii cu alții. *„Toți cei ce credeau, erau împreună la un loc, și aveau toate de obște.”* Noi nu trebuie să ne vindem casa. Atunci au vândut numai cei ce aveau **case**. Nici un credincios nu și-a vândut casa. Numai cine a avut două sau trei case, acela putea să vândă una sau două din ele, și și-a ținut una pentru el. Pentru că mai este scris și că se adunau în casele lor. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie citit cu atenție altfel, prima neînțelegere duce la un haos. Este foarte important să citim Cuvântul lui Dumnezeu și să vedem legătura și să citim mai departe până când avem o imagine completă asupra unui subiect.

Ieri citeam ceva despre Melhisedec. Și dau numai un exemplu: dacă se citește numai în Vechiul Testament despre Melhisedec, atunci se poate interpreta în toate felurile. Și renumitul traducător al Bibliei, dr. Scofield, scrie despre Melhisedec într-o notă de subsol: „un împărat necunoscut de pe vremea lui Avraam.” Evrei 7 spune cu totul și cu totul altceva. Evrei 7 îl descrie pe Melhisedec ca „Împărat al Salemului”, „Împărat al neprihănirii” , *„fără tată, fără mamă, fără spiță de*

neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții.” Nu un împărat pământesc pe care Avraam nu-l cunoștea, ci Împăratul împăraților s-a descoperit ca Preot și a sărbătorit Cina Domnului cu Avraam, după biruința asupra împăraților. Și astfel, dacă citim epistola către Evrei vedem cum bărbatul lui Dumnezeu din Noul Testament scrie: *„după rânduiala lui Melhisedec”* și arată slujba preotească. Am amintit aceste lucruri numai ca să vedem cât de necesar este să ducem o temă biblică dintr-un loc în altul și în cele din urmă să spunem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, și să nu răstălmăcim un singur verset. Același lucru este valabil și pentru Gen. 1:26 unde scrie: *„Să facem om...”* În punctul acesta toți dau frâu liber fanteziilor lor, în loc să citească și în cap. 3, *„Iată că omul a ajuns ca unul din noi”*, și să citească și mai departe în Gen. 11:7 *„Haidem! să ne pogorâm...”*. Apoi ajungem la Gen. 18 unde la Avraam au venit trei bărbați, și el i-a invitat, și Domnul a rămas cu Avraam, iar cei doi îngeri, cei doi mesageri ai lui Dumnezeu s-au dus în Sodoma, și conform Gen. 19:1, *„Cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara.”* Nu era o trinitate, ci așa cum spune sfânta Scriptură, Dumnezeu a vorbit celor ce erau prezenți lângă El. Noi suntem recunoscători pentru toate versetele.

Acum citim din 1 Pet. 1:23: *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”* Deci, nașterea din nou nu a fost lucrarea mea sau a ta, ci a fost lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în viața ta și a mea. Și pe baza a două versete din Rom. 5 și 2 Cor. 5, vrem s-o spunem astăzi tuturor celor care nu au avut o trăire cu Dumnezeu, *„Împăcați-vă cu Dumnezeu!”* Și mai ales tuturor tinerilor care stau în fața unei alegeri... fiii fratelui Menard nu se vor supăra pe mine dacă fac următoarea observație. Noi am stat de vorbă ieri, și frații au spus: *„Da, noi ne mai amintim când veneam și-i lăsam aici în curte pe oamenii care doreau să vină la adunare, iar noi am mers la Köln.”* Sper c-o pot spune: *„Noi îi*

lăsam aici, iar noi mergeam mai departe la Köln.” Dar astăzi ei nu mai merg mai departe, ci ei toți sunt aici. Cred că am avut voie să spun lucrul acesta aici.

Frați și surori, trebuie să existe în viața noastră o zi când noi nu trecem mai departe și ne întoarcem spatele, ci venim înaintea lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu ne cuprinde. Și suntem recunoscători că Dumnezeu lucrează și astăzi. Dacă noi spunem că Isus Hristos este același ieri și azi și în veci, atunci să se descopere azi aici și să răsară o roadă care să rămână în veșnicie. Este necesar ca Dumnezeu să poată lucra în fiecare din noi.

În Evrei citim de asemenea despre ascultare. Evrei 13:17: *„Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.”* Deci, vedem responsabilitatea pe care au avut-o oamenii lui Dumnezeu. Și o spun deschis: pentru noi nu este suficient dacă doar citim că Moise a fost chemat să vorbească poporului Israel, și făgăduința dată lui Avraam cu 400 de ani înainte să se împlinească, și Dumnezeu i s-a descoperit într-un mod supranatural, și l-a chemat și i-a spus: *„scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.”* La o chemare se întâmplă ceva cu omul care a fost chemat. Și o mare responsabilitate este legată de o chemare.

Noi credem că Pavel a scris epistola către Evrei. Aici spune *„Ascultați de mai marii voștri...”* - nu să mă ascultați pe mine, ci Cuvântul care este predicat. Puteți citi în Matei 17 că erau acolo Moise și Ilie, Iacov, Petru, Ioan dar la urmă numai Unul a putut fi văzut, și Acela era Isus Hristos, Domnul nostru. Chiar dacă vin apostoli sau proroci, Domnul este Acela care ne vorbește. Și El ne vorbește și azi. Aici este scris: Mat. 17:5: *„Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este*

Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!”” Despre aceasta este vorba: „*de El să ascultați!*” El a spus „*dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.*” „*Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o și s-a bucurat.*” Nu ne ajută numai să facem referire la apostoli și proroci, ci trebuie să recunoaștem și să primim trimiterea dumnezeiască care le-a fost dată lor pentru Biserică.

După ce s-a spus „*de El să ascultați!*” se continuă: „*Când au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pământ, și s-au înspăimântat foarte tare.*” Frați și surori, trebuie să vină din nou clipa când să ne cuprindă frica și respectul de Dumnezeu atunci când auzim Cuvântul lui Dumnezeu. N-are sens numai să citim sau să auzim așa cum spune aici „*de El să ascultați!*” și după aceea toți să stea confortabil și frica lui Dumnezeu să nu fie prezentă. Dumnezeu să ne dea tuturor har, căci frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii dumnezeiești, este de fapt începutul. Și de aceea a scris și prorocul Isaia: „*Ascultați Cuvântul Domnului, voi, care vă temeți de Cuvântul Lui.*” Haideți să fim cinstiți: pe vremea trezirii, toți îngenuncheau, toți se rugau, toți dedicau adunarea și se dedicau pe ei înșiși Domnului. Apoi venea Cuvântul, veneau binecuvântările. Eu am trăit aceste lucruri în anii '40 și la începutul anilor '50. Eu am văzut ce înseamnă atunci când oamenii se adună cu respect de Domnul și aduc totul înaintea Domnului și așteaptă ca El să se descopere. Noi am ajuns iarăși la o răscruce; și așa cum a spus fratele Branham, când Dumnezeu lucrează ceva deosebit pe pământ, atunci el compară acest lucru cu o clădire, și spune „Noi suntem clădirea lui Dumnezeu; Biserica lui Dumnezeu este locul descoperirii lui Dumnezeu.” Apoi fratele Branham spune că atunci când vine vremea să se întâmple ceva deosebit, atunci nu este zidit numai un zid drept – asta o poate face oricine. Însă atunci se zidește un colț... Și exact așa este: noi am ajuns la un moment de răscruce în istoria omenirii și în planul de mântuire al

lui Dumnezeu. Nu putem vorbi acum despre ceea ce se întâmplă pe plan politic, cum se desfășoară negocierile între Roma și Israel, și cum se fac invitațiile – și cum totul ajunge la punctul în care locurile religioase ale Ierusalimului vor ajunge sub controlul Vaticanului. Și este aproape gata legământul despre vorbește Daniel – trebuie numai să fie încheiat. Frați și surori, noi nu speriem pe nimeni, și spunem mai ales tinerilor: păstrați-vă echilibrul, munciți, învățați cât de bine puteți ca să nu fiți nevoiți să măturați pe străzi ci să vă găsiți un serviciu bun. Credincioșii nu trebuie să fie neștiutori de carte. Ei pot să aibă servicii bune. Vă rog, rămâneți cumpătați, fiți cumpătați în toate lucrurile, în viața de zi cu zi, duminica, fiți cumpătați. Dar noi vedem și semnele vremurilor. Cu adevărat ar putea să ne apuce frica când vedem ce se întâmplă pe pământ, când vedem cât de multă nelegiuire este, și cum oamenii nu mai fac față la ceea ce vine în viața lor. Apoi este și partea cealaltă: noi nu vrem să judecăm aici, dar toate bisericile își au marile lor programe. Mai ales acum de Crăciun au programe speciale și poate chiar adunări speciale. Dar noi avem nevoie de adunări în care Dumnezeu să ne slujească, adunări în care să fim ajutați; nu avem nevoie de tradiții, ci Dumnezeu să fie în mijlocul nostru prin Cuvântul Său. Și El se descoperă alor Săi și ne dăruiește înțelegerea celor făgăduite de El și a celor ce se întâmplă acum. De multe ori am spus-o: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”* Să rămânem cumpătați, să luăm viața cotidiană așa cum este și totuși în interiorul nostru să fim desprinși de acest pământ.

Citim mai departe în Evrei 13 mai ales de la v. 20 *„Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui...”* Ieri citeam în Evrei: *„...după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu...”* iar aici citim *„...să vă facă desăvârșiți în orice*

lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos.” Să mai citim odată acest verset: „*să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos.*” Acest lucru este minunat. El ne dă voința de a face voia Lui și lucrează în noi ce-i este plăcut Lui. Și atunci nimeni nu se mai poate mândri, ci toți slăvesc harul lui Dumnezeu care a fost descoperit în noi.

Dacă privim iarăși în Vechiul Testament, Deut. 4:10, unde Domnul Dumnezeu i-a vorbit în mod direct lui Moise: „*Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...*” frați și surori, aceasta a fost porunca Celui Atotputernic care și-a călăuzit poporul afară. Dar după aceea a sosit clipa când ei trebuiau să se strângă să audă cuvintele Lui și să și le pună la inimă.

Nu-mi face plăcere s-o spun, dar o spun totuși: îmi amintesc ziua de 28 decembrie, nu mai știu exact în ce an, pe la 3 după amiază Domnul mi-a vorbit: „Robul Meu, strânge-Mi credincioșii, pe cei ce au făcut legământ cu Mine prin jertfă.” Eu vreau să fiu sincer: până în ziua aceea eu m-am gândit exact invers, și anume că El a făcut legământul cu noi. Și acum aud „Strânge-Mi poporul, pe cei ce au făcut legământ cu Mine prin jertfă.” În clipa aceea eu am fost puțin mirat, dar cum conduce Dumnezeu... eu aveam un oarecare necaz lăuntric, am luat imediat Biblia și am deschis-o, și fără să caut am deschis la Ps. 50. Și aici sunt scrise aceleași cuvinte pe care mi le-a spus Domnul mie cu un glas auzibil, puternic: Ps. 50:5: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!*” Acum ce spuneți? Dumnezeu a făcut legământul cu noi, dar noi îi răspundem cu „da”, noi confirmăm acest legământ cu Dumnezeu, legământul unui cuget curat. Noi spunem: „Da, noi intrăm în legământ”, în acest contract cu Dumnezeu. Un contract necesită două părți. Și astfel noi suntem incluși în acest legământ. Dumnezeu l-a făcut, dar prin decizia noastră personală noi am fost incluși în legământ, răspunzând cu „DA” la ceea ce a făcut Dumnezeu.

Mă gândeam la ce mi-a spus fratele John ieri în birou. Noi ne-am amintit trăiri pe care le-am avut cu Dumnezeu și care sunt în legătură cu strângerea poporului lui Dumnezeu ca să audă cuvintele Lui, confirmând din partea lor legământul. Ei nu numai că vorbesc despre legământ, nu numai vorbesc despre faptul că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, dar ei pot să spună: „Prin har, eu am devenit o făptură nouă – cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” Și după aceea este scris că toate acestea sunt lucrarea lui Dumnezeu.

Frați și surori, este lucrarea lui Dumnezeu în voi și în mine. Dar lucrul important este acum strângerea poporului lui Dumnezeu: *„Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.”* Acum trebuie să se ajungă până acolo încât Biserica să înțeleagă că nu a venit un om ca să formeze un nou cult, ci un om trimis de Dumnezeu cu mesajul făgăduit pentru timpul acesta, cu tot ceea ce ține de acesta. Și haideți să fim cinstiți: Cuvântul lui Dumnezeu începând de la Geneza până la Apocalipsa a fost vestit mai clar ca oricând înainte. Și pe pământ nu a mai existat un timp în care Cuvântul lui Dumnezeu să fie descoperit atât de clar în toate legăturile – noi nu putem decât să-i dăm slavă lui Dumnezeu pentru acest lucru. Este lucrarea lui Dumnezeu în tine și în mine. Nimeni nu-și poate da descoperirea. Aceasta trebuie să fie dată de Dumnezeu! Și Domnul nostru spune azi: *„lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea – și Eu mă voi descoperi vouă.”* Și noi putem să cântăm: *„Doamne, Tu mi Te-ai descoperit, în dragostea Ta mare.”* Și chiar și azi se împlinește *„și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”* Mat. 11:27, Luca 10:22. Așa rămâne până la sfârșit. Totul se bazează pe descoperire. „Strânge-Mi poporul Meu.” Nu la un om, ci la El,

pentru că pe El Îl veți asculta – El este cel ce vorbește și umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.

Eu nu știu care dintre frații noștri a spus: „Frate Frank, în fiecare predică este câte ceva pentru fiecare.” Și acest lucru este adevărat. Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce gol, ci trebuie, și va și împlini scopul pentru care a fost trimis. Dar vă rog să nu vă așteptați ca oamenii să ne înțeleagă. Este imposibil! Este pur și simplu imposibil! Trebuie să mergem pe aceeași cale, trebuie să ascultăm același Cuvânt, trebuie să-l credem și să ne fie descoperit de Dumnezeu.

Și așa cum este scris aici, să fim ascultători, ca după ce am făcut voia lui Dumnezeu pe care ne-a descoperit-o El, totul să se poată întâmpla în realitate... Sunt două versete care vorbesc despre acest lucru. În Evrei, mai întâi este scris despre Domnul nostru: *„vin să fac voia Ta, Dumnezeule!”* și numai după aceea vorbește despre noi, și spune că noi am intrat în voia lui Dumnezeu prin răscumpărarea prin Hristos care a fost ascultător ca Fiu, ascultător până la moartea pe cruce. Noi am fost cu adevărat așezați în ascultare. Omul firesc se pune și se răzvrătește dar omul cel nou este de acord cu ceea ce a spus Dumnezeu. Evrei 10:7, 9: *„Atunci am zis: „Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!””* Da, *„să fac voia Ta, Dumnezeule!”* Și numai după aceea spune, în v. 14: *„Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”* Și în v. 10 spune: *„Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna.”* Aici ne este arătat înaintea ochilor noștri planul de răscumpărare. Acest lucru este posibil numai în Hristos Isus, Domnul nostru. Și de aceea noi trebuie să fim botezați într-un singur Trup printr-un singur Duh ca să ajungem cu adevărat la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, ca să fie o armonie desăvârșită între toate mădularele Trupului lui Isus Hristos, și toate răstălmăcirile, toate neînțelegerile și părerile să ia sfârșit, și noi cu adevărat să putem

fi strânși în prezența lui Dumnezeu așteptând ca cerul să se deschidă și binecuvântarea lui Dumnezeu să se coboare. Ați pus la inimă aceasta? Frați și surori, cu mult timp în urmă noi am vorbit despre aceasta: Lucifer a spus: „*Mă voi sui..., îmi voi ridica ... voi ședea ...*” și acest „eu voi face și voi dreg” al lui, a ajuns o capcană pentru el. În clipa când a vrut ceva, el a căzut. Iar acum Îl vedem pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu care a trebuit să repare căderea. Pentru că acel Lucifer care în ceruri s-a înălțat pe sine și apoi a căzut, a folosit șarpele din Eden ca să provoace prima amăgire și să tragă și omenirea în căderea lui, ca s-o despartă de Dumnezeu. Și de aceea vedem planul de răscumpărare: Fiul lui Dumnezeu a venit și a spus: „Vin să fac voia Ta.” Și prin această voie a lui Dumnezeu trăită și descoperită prin Isus Hristos aici pe pământ, suntem noi toți sfințiți în măsura în care ne lăsăm încadrați în voia lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata sfințire dumnezeiască. Și sfânta Scriptură spune de asemenea în Evrei că fără sfințire nimeni nu va vedea pe Domnul.

Haideți să facem un rezumat al celor spuse astăzi. „Strânge-Mi poporul Meu, ca să-i vorbesc – pe toți cei ce au făcut legământ cu Mine prin jertfă.” Și noi de asemenea trebuie să ne aducem trupurile noastre ca o jertfă vie. Nu ajunge că a făcut-o Domnul nostru, ci și noi trebuie să ne supunem voii lui Dumnezeu, pentru ca trupul nostru să ajungă un templu al Duhului Sfânt, un templu al lui Dumnezeu, ca El să poată să locuiască și să umble în noi, să lucreze după cum dorește El, cu noi toți. Astăzi să nu fi fost numai o lecție, și apoi toți să privească la ceas și să meargă acasă și să uite. Azi vrem să-L rugăm pe Dumnezeu ca nimeni să nu plece pierdut din această sală, ci toți să asculte Cuvântul „Împăcați-vă cu Dumnezeu.” Căci Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine – de asemenea și pe voi. Primiți acest lucru și-l veți trăi. Și veți mai trăi și faptul că este lucrarea lui Dumnezeu – nu lucrările voastre, ci lucrarea lui Dumnezeu, lucrarea încheiată de răscumpărare de

pe crucea Golgotei este împlinită în voi prin puterea sângelui vărsat al Mielului. Cu acest sânge Domnul nostru a intrat ca Mare Preot credincios în sfânta sfintelor, ca să pună sângele acesta vărsat aici pe pământ la scaunul harului, înaintea lui Dumnezeu. Și prin aceasta totul s-a încheiat. Zapisul cu poruncile este rupt în bucăți, zidul de despărțire de la mijloc este surpat – noi suntem împăcați cu Dumnezeu, suntem proprietatea Lui. Binecuvântat să fie Numele Lui cel sfânt. Și dacă Dușmanul mai vrea să ne arate cu degetul - el este pârașul fraților – atunci nu contează ce spune el, ci ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și astfel noi suntem de acord cu voia lui Dumnezeu și ne supunem Celui Atotputernic și respectăm ceea ce făgăduit El.

Frați și surori, în încheiere din nou făgăduința dată de Dumnezeu. Și aici trebuie citit cu atenție, și nu numai un singur loc. Trebuie citite cel puțin toate cele patru evanghelii, ca să avem o vedere de ansamblu despre făgăduințele lui Dumnezeu. Și mai ales în Mat. 17 de la v. 11 și apoi și în Marcu unde vorbește Domnul despre faptul că-l va trimite pe Ilie iar în versetul următor El spune: *„Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.”* Ambele lucruri sunt adevărate: Ilie va veni înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului; dar Ioan, care a venit în duhul și puterea lui Ilie, a venit deja. Ambele lucruri sunt adevărate. Dar cărturarii nu înțeleg. Ei nu pot să înțeleagă decât dacă le este descoperit. Și de aceea noi am pășit pe un pământ sfânt. Noi citim fiecare verset cu atenție. Într-un loc se vorbește la viitor, „Ilie va veni întâi și va așeza din nou toate lucrurile”; și pentru că ucenicii au întrebant „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” a venit răspunsul: *„vă spun că Ilie a și venit...”*, și și-a încheiat slujba – era vorba despre Ioan Botezătorul. Dați-mi voie s-o spun clar aici: câteodată profeția biblică este scrisă într-un singur verset, și totuși împlinirea ei poate să aibă loc la o distanță de două mii de ani. Amintiți-vă Isaia 61 și Luca 4: *„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a*

trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului.” Și Domnul nostru se oprește aici. El s-a oprit la mijlocul versetului, și n-a mai citit partea referitoare la ziua Domnului. În Luca 4 El n-a mai citit despre ziua de răzbunare pentru că aceasta încă este la viitor și în timpul nostru. El a citit numai partea care era valabilă atunci. Acum v-aș ruga, vorbind duhovnicește, ca toți să-și scoată acum încălțăminte și nu să fie mândri și cu nasul pe sus, ci să se smerească înaintea lui Dumnezeu și să-I spună: „Doamne iubit, descoperă-mi Cuvântul Tău, arată-mi...” Și veți vedea atunci cât este de important cuvântul „Strânge-Mi poporul ca să audă cuvintele Mele.” Nu ca să audă interpretarea fratelui X sau Y, ci „să audă cuvintele Mele care vin din gura Mea”. Și dacă se întâmplă așa, atunci Domnul ne descoperă înțelegerea pentru Scripturi. Așa a fost în Luca 24. Domnul a început de la Moise, Psalmi și Proroci, și a arătat tot ce era cu privire la El, și le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi – ochii, inimile – tot ce a fost deschis a fost umplut. La fel este și azi: Domnul ne descoperă Cuvântul Său, ne vorbește, merge din verset în verset, din Vechiul în Noul Testament, de la Moise la Psalmi și la Proroci și cuprinde totul. Apoi, după ce ne-a vorbit și noi L-am crezut, inima începe să ardă. Atunci se întâmplă ceva; și noi vom putea să spunem chiar și azi: „*Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea...?*” Ce cuvânt am auzit noi azi? Cuvântul lui Dumnezeu! El ne-a vorbit, noi am primit și Domnul ne descoperă și noi suntem așezați în voia Lui. Și atunci jertfa Lui va fi îndeajuns pentru noi toți. Căci așa cum am citit, în El s-a împlinit „*Vin să fac voia Ta, Dumnezeule.*” Și apoi noi suntem incluși în această voie a lui Dumnezeu. „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.*” Aceasta este evanghelia, acesta este mesajul dumnezeiesc: „*Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” Lăsați-vă împăcați, și fie ca azi să fie începutul multora cu Dumnezeu, ca noi să-L

lăudăm pe Domnul. Dacă deja am primit mai puțină sau mai multă descoperire, noi dorim să-I mulțumim lui Dumnezeu, și azi să fie inclus restul. Cel căruia Dumnezeu încă n-a putut să-i descopere Cuvântul și voia Sa, atunci fie ca să se întâmple azi prin harul Său. Cine are necazuri cu făgăduințele pentru vremea noastră, Dumnezeu să-i dea har azi ca să asculte Cuvântul Său, să-l primească, să-l creadă și să-i fie descoperit, și prin aceasta să fie așezat în voia lui Dumnezeu. Atunci se va împlini „Facă-se voia Ta pe pământ, ca și în cer.” A Dumnezeului nostru să fie cinstea, lauda și închinarea pentru toate. El și-a cercetat poporul prin har, și ne-a ajutat în ziua mântuirii; noi n-am trecut pe lângă ceasul cercetării lui Dumnezeu. Noi ne-am adunat de aproape și de departe; și toți cei care ne ascultă acum, sau care ne vor asculta, fie în Lima, Santiago, Austria, Elveția – în toată lumea – fie ca Domnul să-i binecuvânteze pe frații noștri care traduc în 12 limbi. Numai cine a tradus știe cât este de greu să găsești repede cuvintele potrivite. Să ne rugăm și pentru frații aceștia, ca Dumnezeu să-i ajute. Și noi am auzit cum Dumnezeu îi binecuvântează pe frații noștri și Cuvântul Domnului este trimis în lumea întreagă. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu în timpul acesta. Așa este scris în Ioan 8:47. Așa a fost atunci și așa este și azi. Haideți să auzim ce spune Duhul Bisericilor. Dumnezeu să ne binecuvânteze. EL să fie cu noi. Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm „Așa cum sunt...” [...]

Ne aplecăm capetele și rămânem în rugăciune. Cu siguranță că am observat că Domnul nostru cheamă: „Împăcați-vă cu Dumnezeu!” Acesta este punctul principal. Așa începe calea vieții, calea cu Dumnezeu, calea cea îngustă; așa intrăm pe poarta cea strâmtă.

Frați și surori, scumpi prieteni, Domnul este prezent. El lucrează în mijlocul nostru, în fiecare inimă, în toți cei ce cred acum și care-i spun „Da” Domnului, confirmând legământul cu Dumnezeu. Dumnezeu a făcut legământul. Dumnezeu a fost în

Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Însă din păcate toată lumea trece pe lângă lucrul acesta. De-abia dacă Domnul poate să cheme și să mântuiască 1%. De aceea Domnul ne-a dăruit mult har ca să primim cu adevărat și să nu respingem această mare ofertă. Ci așa cum este scris, *„tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu.”* Haideți s-o spunem așa cum este: cine vrea să fie mântuit, trebuie să recunoască mai întâi că este pierdut, despărțit de Dumnezeu, că este fără nădejde în lumea aceasta. Și de aceea, prin predicare se face chemarea, ca toți cei pierduți să vină, să se pocăiască, să-și dedice viețile lui Dumnezeu și să trăiască personal întoarcerea la Dumnezeu, să primească mântuirea prin Hristos, să primească siguranța că păcatele lor sunt iertate prin harul Lui. Aceasta este ziua mântuirii, anul de îndurare, dar acesta se apropie de sfârșit. Ferice de cei ce aud azi glasul lui Dumnezeu, care nu-și împietresc inimile, ci-și dedică viețile lor lui Dumnezeu și spun: „Doamne iubit, eu sunt pierdut. Mântuiește-mă, iartă-mă, ai milă de mine, primește-mă. Vin la Tine așa cum sunt.” Și Domnul vă primește. Voi nu trebuie să vă faceți mai buni. Mulți au încercat toată viața lor să facă acest lucru. Este imposibil. Începutul cel nou este nașterea din nou, este noua viață dumnezeiască în tine, și în mine. Ce har că Dumnezeu încă mai cheamă azi. Ce har că noi putem să auzim această chemare, și-i putem răspunde Domnului cu „Da”.

În timp ce toți avem capetele aplecate, aș dori să fac această chemare, și dacă puteți să vă ridicați mâna, faceți-o, dacă doriți să ne rugăm pentru voi. Este cineva aici care vrea să-și dedice în totalitate viața lui Domnului? Mulțumesc. Mulțumesc. Pretutindeni se ridică mâinile. Lăudat să fie Domnul. El spune „pe cel ce vine la Mine, nu-l voi scoate afară, ci îi voi da viață veșnică.” Dumnezeu mai primește, pentru că încă este timp de har. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul.

Câți sunt aici care au alte probleme? Azi dorim să aducem Domnului totul, chiar totul. „Spune-i lui Isus, spune-i lui Isus singur.”

El este prietenul vostru în vreme de necaz. Noi nu vom privi la toate piedicile și la toate greutatea, ci vom privi la Domnul care a biruit Dușmanul și care mai este încă Stăpân pe orice situație, și are ultimul Cuvânt. Și ceea ce spune El, aceea se întâmplă. Azi dorim să credem împreună; vindecare, eliberare, oricare ar fi necazul, azi dorim să credem împreună, să experimentăm împreună și să-i mulțumim împreună lui Dumnezeu.

Azi dorim, așa cum a spus Pavel în ultimele capitole din Romani, să ne înălțăm glasurile împreună. Nu vă temeți – Dumnezeu aude totul. El aude toate rugăciunile care se ridică la scaunul de îndurare. Și El este omniprezent. Astăzi El este în mijlocul nostru.

Să cântăm și „Numai să crezi” apoi ne vom ruga, vom crede și vom experimenta împreună. [...]

Tată ceresc, Îți mulțumim împreună pentru Cuvântul Tău scump și sfânt. Îți mulțumim că ne-ai vorbit, că inimile noastre au ars. Noi venim acum la Tine și ne înălțăm glasurile către Tine: Doamne iubit, mântuiește-i pe cei pierduți, vindecă bolnavii, eliberează pe cei robiți – proslăvește-Ți Numele, confirmă-Ți Cuvântul. Puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău să lucreze puternic în mijlocul nostru. Și Îți mulțumim pentru răspunsul la rugăciunile noastre, pentru mântuire, pentru vindecare, pentru eliberare. Îți mulțumim și pentru că ne binecuvântezi pe toți din toate neamurile, limbile și popoarele.

Binecuvântează-l și pe fratele Etienne Genton, care traduce acum în italiană. Binecuvântează-i pe toți frații din toate locurile, din toate țările, din toate limbile. Tu Îți strângi poporul Tău ca noi să ascultăm cuvintele Tale. Ferice de toți cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea.

Frați și surori, lăudați pe Domnul, slăviți Numele Lui minunat și sfânt. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Slavă Dumnezeului nostru. Aleluia! Slavă! Aleluia!

Ați crezut cu toții? Ați primit cu toții? Ați fost cu toții binecuvântați? A vorbit Domnul tuturor?

Aleluia. Aleluia. **Locul acesta este sfânt, pentru că Dumnezeu cel sfânt este prezent!** Lucrarea Ta în noi! Voia Ta în noi! Aleluia. Slavă, cinste și laudă Ție, Dumnezeu veșnic credincios, singurul Dumnezeu care există. Cerurile vestesc slava Ta și toate marginile pământului să Te laude. Aleluia. Aleluia. Toți să spună „Aleluia”. Mulțumiți-I.

„O, este Isus ...” [...- se cântă.] Aleluia. Aleluia. Bucurați-vă în Domnul. Fiți tari în El și în tăria puterii Lui. Aleluia. Aleluia. Binecuvântat și lăudat fie Domnul. Puteți lua loc. [...]